

azok, amelyek csak az alföldi szakaszokra jellemzőek, mint például a **gyalogkác** (*Amorpha fruticosa*), melyet dísznövényként ültettek, főleg élősövényként. Az utóbbi években nagyon elszaporodott az ártereken, főleg Magyarországon igen gyakori, ahol teljes mértékben meghatározza a ligetek arculatát.

A **kálmos** (*Acorus calamus*) Dél-Ázsiai eredetű, a XVI. században hozták Európába. Ellentétben az eddig említett fajokkal, melyek, mint mondtuk nagymértékben elszaporodtak, a kálmosról elmondhatjuk, hogy az utóbbi években annyira visszaszorult az areálja, hogy – bár adventív faj -, de felkerült Románia vörös listájára. Tócsákban, mocsarakban, illetve álló- és lassan folyó vizek partján él. A Körösök mentén Püspökfürdön volt jelen, de innen kipusztult. Gyógynövényként használják.

IDEGENBEN, MÉGIS SAJÁT HÁZBAN –
A JÖVEVÉNY HÓLYAGCSIGA (*Physa acuta*)

Eredetileg nyugat-európai, mediterrán elterjedésű és amint a magyar neve is mutatja tájainkon jövevény faj. Ez a 10-17 mm magas és 7-10 mm széles balra csavart házú csiga az elmúlt 100 év során csaknem egész Európában elterjedt. A Földközi-tenger vidékéről és Nyugat-Európából (Franciaország, Belgium és Hollandia) a század eleje óta botanikus kertekbe és akváriumokba szállított növényekkel keletebbre és északra is elhurcolták, egészen Írorszáig, Skóciáig, Dániáig és Oroszorszáig. Ezen az új területen ma már a szabadban is általánosan elterjedt.

Magyarországi előfordulása 1926-ban vált ismeretessé, Sóos Lajos 1943-ban még csak néhány elszigetelt lelohelyét említi, de már jelzi, hogy ezt rövidesen általános elterjedés válthatja fel. Ennek megfelelően 1979-ben az ország minden vízgyűjtő medencéjéből ismert (Richnovszky, Pintér, 1979).

Romániában, 1955-ben, amikor A.V. Grossu első faunakötete megjelent, még csak akváriumokból és botanikus kertekből ismert. 1976-ban már a Maros árterületéről gyűjtöttük, és a 80-as években már általánosan ismert a Duna-deltától a magasabb dombvidékig.

A jövevény hólyagcsiga főleg vízi növényekkel táplálkozik, de szüksége van állati fehérjékre is, különben elcsökevényesedik. Nem válogatós az alzatot illetően, megtelepszik az iszapos, homokos, vagy éppen köves felületen is. Igen ellenálló, gyakori faj a szennyezett vizekben. Mindhárom Körösben és a Berettyóban előfordul a középső és alsó szakaszokon.

A VÉLETLENÜL BETELEPÍTETT AMURI KAGYLÓ (*Anodonta woodiana*)

1979 őszén meglátogattam Dr. Kis Bélát, egyetemi tanáromat. Hosszasan elbeszélgettünk, miközben az egyetemi hallgatók által használt gyakorlati anyagot rakosgatta vissza a szekrényekbe. Én is segédkeztem, felfigyeltem az üveges szekrényben található nagyon nagyméretű kagylókra. Már több mint tíz éve foglalkoztam kagylókkal, de ekkora példányokat és ilyen kerekded alakúakat még nem láttam. Rögtön meg is kérdeztem tanáromat, honnan vannak ezek a kagylók?